

Арешт на кореспонденцію може бути застосовано лише за наявності достатніх підстав вважати, що у листах, телеграфній та іншій кореспонденції підозрюваного чи обвинуваченого іншим особам або інших осіб підозрюваному чи обвинуваченому, може містяться дані про вчинений злочин або документи і предмети, що мають доказове значення, і якщо іншими способами одержати ці дані неможливо. До кореспонденції, на яку може бути накладено арешт, відносяться листи всіх видів, бандеролі, посилки, поштові контейнери, перекази, телеграми, радіограми тощо. Арешт на кореспонденцію з метою запобігти злочину може бути застосовано до порушення кримінальної справи. За наявності підстав, слідчий за погодженням з прокурором звертається з поданням до голови апеляційного суду за місцем провадження слідства про накладення арешту на кореспонденцію чи зняття інформації з каналів зв'язку. Голова суду чи його заступник розглядає подання, вивчає матеріали справи, при необхідності вислуховує слідчого, вислуховує думку прокурора, після чого залежно від підстав для прийняття такого рішення виносить постанову про накладення арешту на кореспонденцію або про відмову в цьому. Постанова оскарженню не підлягає, на неї не може бути внесено подання прокурором

Арешт на кореспонденцію за новим КПК України

Новий КПК вніс в інститут арешту на кореспонденцію не дуже багато змін. По-перше, підстави для накладення арешту на кореспонденцію стали більш вагомими, за ст. 261 КПК тобто «...накладення арешту на кореспонденцію особи без її відома проводиться у виняткових випадках на підставі ухвали слідчого судді», тобто держава дбає про недоторканість кореспонденції осіб. Також бачимо лібералізацію і в тому, що «арешт на кореспонденцію накладається, якщо під час досудового розслідування є підстави для переконання за більшою вірогідністю...».

По-друге, процедура фактично не змінилася, окрім: того, що за новим КПК України, огляд проводиться без понятих, після огляду кореспонденція або вилучається, або направляється адресату без затримок; на керівника установи, де проводиться затримка кореспонденції, її огляд, покладається обов'язок сприяти проведенню негласних слідчих (розшукових) дій [3,с.124].

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України (Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України) 28.06.1996 року.
2. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010р.
3. Руфанова В.М. Кримінологічна характеристика осіб, які вчиняють злочини, пов'язані з незаконним використанням бюджетних коштів // Форум права.-2012.-№2
4. Часопис Академії адвокатури України -№13 (4'2011)// Гладун О.З. Кримінологічна характеристика осіб, які вчинили злочин проти порядку виконання бюджету.

Нечаєв Денис Сергійович

курсант 4 курсу факультету з підготовки слідчих
Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

Науковий керівник: Захарко А. В

Кандидат юридичних наук., доцент, майор міліції

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ ПІДОЗРЮВАНИХ НА ДОСУДОВОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА КПК УКРАЇНИ 2012 РОКУ

Загальні правила застосування до неповнолітнього підозрюваного запобіжних заходів здійснюється на загальних підставах у порядку ст.176.

Затримання та тримання під вартою можуть застосовуватися до неповнолітнього лише у разі, якщо він підозрюється у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину, за умови, що застосування іншого запобіжного заходу не забезпечить запобігання ризикам, передбачених у статті 177 КПК.

Про затримання і взяття під варту неповнолітнього негайно сповіщаються його батьки чи особа, які їх замінюють.

Разом з запобіжними заходами до неповнолітнього підозрюваного можуть застосовуватися такі запобіжного дії передбачені статтею 493.

За наявності підстав, передбачених законом, до неповнолітнього з урахуванням його вікових та психологічних особливостей, роду занять може бути застосовано один із запобіжних заходів.

Затримання та тримання під вартою можуть застосовуватися до неповнолітнього лише у разі, якщо він підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого чи особливо тяжкого злочину за умови, що застосування іншого запобіжного заходу не забезпечить запобігання ризикам, передбаченим законом.

Про затримання і взяття під варту неповнолітнього негайно сповіщаються його батьки чи особи, які їх замінюють.

До неповнолітніх підозрюваних, обвинувачених, крім загальних запобіжних заходів, може застосовуватися передача їх під нагляд батьків, опікунів чи піклувальників, а до неповнолітніх, які виховуються в дитячій установі – передача їх під нагляд адміністрації цієї установи.

Передача неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи полягає у взятті на себе будь-ким із зазначених осіб або представником адміністрації дитячої установи письмового зобов'язання забезпечити прибуття неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого до слідчого, прокурора, суду, а також його належну поведінку.

Передача під нагляд батьків та інших осіб можлива лише за їхньої на це згоди та згоди неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого. Особа, яка взяла зобов'язання про нагляд, має право відмовитися від подальшого виконання цього зобов'язання, заздалегідь про це повідомивши.

До передачі неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого під нагляд суд зобов'язаний зібрати відомості про особу батьків, опікунів або піклувальників, їхні стосунки з неповнолітнім і впевнитися в тому, що вони можуть належно здійснювати нагляд за неповнолітнім.

При відібранні зобов'язання про взяття під нагляд батьки, опікуни, піклувальники, адміністрація дитячої установи попереджаються про характер підозри, обвинувачення неповнолітньому і про їхню відповідальність у разі порушення взятого на себе зобов'язання. При порушенні цього зобов'язання на батьків, опікунів і піклувальників накладається грошове стягнення в розмірі від 2 до 5 розмірів мінімальної заробітної плати.

Питання передачі неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого під нагляд батьків, опікунів, піклувальників або адміністрації дитячої установи розглядається за клопотанням прокурора за правилами обрання запобіжного заходу або за клопотанням сторони захисту під час розгляду питання про обрання запобіжного заходу.

Клопотання про застосування до неповнолітнього обвинуваченого примусових заходів виховного характеру може бути складене і надіслане до суду за умови, що неповнолітній обвинувачений та його законний представник проти цього не заперечують.

Під час судового розгляду суд може прийняти рішення про застосування до неповнолітнього обвинуваченого одного з примусових заходів виховного характеру, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

Застосування примусових заходів виховного характеру до неповнолітніх, які не досягли віку кримінальної відповідальності

Кримінальне провадження щодо застосування примусових заходів виховного характеру, передбачених законом України про кримінальну відповідальність, провадиться внаслідок вчинення особою, яка після досягнення одинадцятирічного віку до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння, що підпадає під ознаки діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність.

Досудове розслідування у кримінальному провадженні щодо застосування примусових заходів виховного характеру провадиться згідно з правилами, передбаченими КПК.

Для з'ясування рівня розвитку, інших соціально-психологічних рис особи неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого, які необхідно враховувати при призначенні покарання і обранні заходу виховного характеру, може бути призначена психологічна експертиза.

При дослідженні умов життя та виховання неповнолітнього підозрюваного, обвинуваченого належить з'ясувати:

1) склад сім'ї неповнолітнього, обстановку в ній, взаємини між дорослими членами сім'ї та дорослими і дітьми, ставлення батьків до виховання неповнолітнього, форми контролю за його поведінкою, морально-побутові умови сім'ї;

2) обстановку в школі чи іншому навчальному закладі або на виробництві, де навчається або працює неповнолітній, його ставлення до навчання чи роботи, взаємини з вихователями, учителями, однолітками, характер і ефективність виховних заходів, які раніше застосовувалися до нього;

3) зв'язки і поведінку неповнолітнього поза домом, навчальним закладом та роботою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04. 2012.
2. Коментар до кримінального процесуального кодексу, за загальною редакцією професорів В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є., К. 2012

Городенець Анатолій Олександрович

курсант 4 курсу

факультету з підготовки слідчих

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

Науковий керівник: Захарко А. В

кандидат юридичних наук., доцент, майор міліції

ВСТАНОВЛЕННЯ НАГЛЯДУ ЗА НЕПОВНОЛІТНІМ ПІДОЗРЮВАНИМ НА ДОСУДОВОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЗА КПК УКРАЇНИ 2012 РОКУ

Вступ в дію нового кримінального процесуального кодексу України (далі КПК) є визначною подією для усього кримінального судочинства. На сьогодні доволі актуальні питання щодо нових інститутів КПК. Це пояснюється мінімальною методичною базою розробок тих чи інших положень нових інститутів та відсутністю